01/09/2020

Η εορτή της Ινδίκτου στο Οικουμενικό Πατριαρχείο

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα, σύμφωνα με την μακραίωνη εκκλησιαστική τάξη και παράδοση, εορτάστηκε σήμερα, Τρίτη, 1η Σεπτεμβρίου 2020, στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, η αρχή της Ινδίκτου – η εκκλησιαστική πρωτοχρονιά – και η Σύναξη προς τιμήν της Υπεραγίας Θεοτόκου της Παμμακαρίστου, της οποίας η πανίερη εικόνα φυλάσσεται στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό. Η σημερινή ημέρα είναι αφιερωμένη, από το 1989, και στην προσευχή υπέρ της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης χοροστάτησε κατά τη Θεία Λειτουργία, που τελέστηκε στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, σε συγχοροστασία με πλήθος Αρχιερέων. Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι Ιεράρχες του Θρόνου, ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος κ. Νεκτάριος, Επίτροπος του Παναγίου Τάφου στην Πόλη, κληρικοί, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, οι Γενικοί Πρόξενοι της Ελλάδος και της Ουκρανίας στην Πόλη κυρία Γεωργία

Σουλτανοπούλου και κ. Oleksandr Gaman, και πιστοί από την Πόλη και το εξωτερικό.

Στο τέλος πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη τελετή της Ινδίκτου, κατά την οποία αναγνώστηκε από τον Πατριάρχη, η νενομισμένη ευχή και Πράξη της νέας Ινδικτιώνος. Στη συνέχεια υπέγραψε το σχετικό κείμενο στον Κώδικα της Μεγάλης Εκκλησίας και ακολούθως υπέγραψαν κατά σειρά όλοι οι συγχοροστατήσαντες Αρχιερείς.

Το Μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχη

Στο Μήνυμά του ο Οικουμενικός Πατριάρχης επισημαίνει ότι στην εποχή μας, το φυσικό περιβάλλον απειλείται όσο ποτέ άλλοτε στην ιστορία της ανθρωπότητος.

“Το μέγεθος της απειλής αποκαλύπτεται εις το γεγονός ότι το διακύβευμα δεν είναι πλέον η ποιότης της ζωής, αλλά η διατήρησις αυτής εις τον πλανήτην μας. Διά πρώτην φοράν εις την ιστορίαν, ο άνθρωπος δύναται να καταστρέψη τους όρους της ζωής επί της γης. Τα πυρηνικά όπλα είναι το σύμβολον του προμηθεικού τιτανισμού του ανθρώπου, απτή έκφρασις του «συμπλέγματος παντοδυναμίας» του συγχρόνου «ανθρωποθεού».

Εις την χρήσιν της πηγαζούσης εκ της επιστήμης και της τεχνολογίας ισχύος, αποκαλύπτεται σήμερον η αμφισημία της ελευθερίας του ανθρώπου. Η επιστήμη

υπηρετεί την ζωήν, συμβάλλει εις την πρόοδον, εις την αντιμετώπισιν των ασθενειών και πολλών καταστάσεων αι οποίαι εθεωρούντο μέχρι σήμερον «μοιραίαι», δημιουργεί νέας θετικάς προοπτικάς διά το μέλλον. Όμως, ταυτοχρόνως, δίδει εις τον άνθρωπον πανίσχυρα μέσα, η κακή χρήσις των οποίων δύναται να αποβή καταστροφική. Βιούμεν την εξελισσομένην καταστροφήν του φυσικού περιβάλλοντος, της βιοποικιλότητος, της χλωρίδος και της πανίδος, την ρύπανσιν των υδατίνων πόρων και της ατμοσφαίρας, την προιούσαν ανατροπήν της κλιματικής ισορροπίας και άλλας υπερβάσεις ορίων και μέτρων εις πολλάς διαστάσεις της ζωής. Ορθώς και προσφυώς απεφάνθη η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας (Κρήτη 2016), ότι «η επιστημονική γνώσις δεν κινητοποιεί την ηθικήν βούλησιν του ανθρώπου, ο οποίος, καίτοι γνωρίζει τους κινδύνους, συνεχίζει να δρα ως εάν δεν εγνώριζεν» (Εγκύκλιος, § 11)”.

Ο Παναγιώτατος υπογραμμίζει ότι η προστασία του κοινού αγαθού, του ακεραίου φυσικού περιβάλλοντος, είναι κοινή ευθύνη όλων των κατοίκων της γης.

“Η σύγχρονος κατηγορική προστακτική διά την ανθρωπότητα είναι να ζώμεν χωρίς να καταστρέφωμεν το περιβάλλον. Ενώ όμως εις προσωπικόν επίπεδον και από πολλάς κοινότητας, ομάδας, κινήματα και οργανώσεις επιδεικνύεται μεγάλη ευαισθησία και οικολογική ευθύνη, τα κράτη και οι οικονομικοί παράγοντες αδυνατούν, εν ονόματι γεωπολιτικών σχεδιασμών και της «ιδιονομίας της οικονομίας», να λάβουν τας ορθάς αποφάσεις διά την προστασίαν της κτίσεως και καλλιεργούν την ψευδαίσθησιν ότι τα περί «παγκοσμίου οικολογικής καταστροφής» είναι ιδεολόγημα των οικολογικών κινημάτων και ότι το φυσικόν περιβάλλον έχει την δύναμιν να ανανεώνεται αφ᾽ εαυτού. Το κρίσιμον ερώτημα, όμως, παραμένει: Πόσον θα ανθέξη η φύσις τας ακάρπους συζητήσεις και τας διασκέψεις, την περαιτέρω καθυστέρησιν εις την ανάληψιν αποφασιστικών δράσεων διά την προστασίαν της;”

Στη συνέχεια, ο Οικουμενικός Πατριάρχης, **τονίζει ότι είναι αδιανόητο να λαμβάνονται οικονομικές αποφάσεις χωρίς να συνυπολογίζονται οι οικολογικές επιπτώσεις τους, και καθιστά σαφές ότι το μέλλον της ανθρωπότητας δεν είναι ο homo oeconomicus.**

“Το γεγονός ότι κατά την διάρκειαν της πανδημίας του νέου κορωνοιού Covid-19, με τον επιβληθέντα περιορισμόν των μετακινήσεων, το κλείσιμον εργοστασίων και την μείωσιν της βιομηχανικής δραστηριότητος και παραγωγής, παρετηρήθη μείωσις των ρύπων και της επιβαρύνσεως της ατμοσφαίρας, απέδειξε τον ανθρωπογενή χαρακτήρα της συγχρόνου οικολογικής κρίσεως. Κατέστη εκ νέου σαφές ότι η βιομηχανία, ο σύγχρονος τρόπος μετακινήσεως, το αυτοκίνητον και το αεροπλάνον, η αδιαπραγμάτευτος προτεραιότης των οικονομικών δεικτών και

άλλα συναφή, επηρεάζουν αρνητικώς την περιβαλλοντικήν ισορροπίαν και ότι η αλλαγή πορείας προς την κατεύθυνσιν μιάς οικολογικής οικονομίας αποτελεί αδήριτον αναγκαιότητα. Δεν υπάρχει αληθής πρόοδος, η οποία στηρίζεται εις την καταστροφήν του φυσικού περιβάλλοντος. Είναι αδιανόητον να λαμβάνωνται οικονομικαί αποφάσεις χωρίς να συνυπολογίζωνται αι οικολογικαί επιπτώσεις των. Η οικονομική ανάπτυξις δεν είναι δυνατόν να παραμένη εφιάλτης διά την οικολογίαν. Είμεθα βέβαιοι ότι υπάρχει εναλλακτική οδός οικονομικής οργανώσεως και αναπτύξεως έναντι του οικονομισμού και του προσανατολισμού της οικονομικής δραστηριότητος εις την μεγιστοποίησιν της κερδοφορίας. Το μέλλον της ανθρωπότητος δεν είναι ο homo oeconomicus".

Στο Μήνυμά του, ο Παναγιώτατος, επισημαίνει ότι οι περιβαλλοντικές δραστηριότητες του Οικουμενικού Πατριαρχείου είναι προέκταση της εκκλησιολογικής του αυτοσυνειδησίας και δεν αποτελούν περιστασιακή αντίδραση σε ένα νέο φαινόμενο.

"Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, το οποίον κατά τας τελευταίας δεκαετίας πρωτοστατεί εις τον χώρον της προστασίας της κτίσεως, θα συνεχίση τας οικολογικάς του πρωτοβουλίας, την οργάνωσιν οικολογικών συνεδρίων, την κινητοποίησιν των πιστών και πρωτίστως της νεολαίας, την ανάδειξιν της προστασίας του περιβάλλοντος εις βασικόν θέμα του διαθρησκειακού διαλόγου και των κοινών πρωτοβουλιών των θρησκειών, τας επαφάς με πολιτικούς ηγέτας και θεσμούς, την συνεργασίαν με περιβαλλοντικάς οργανώσεις και οικολογικά κινήματα. Είναι προφανές ότι η σύμπραξις διά την προστασίαν του περιβάλλοντος δημιουργεί διαύλους επικοινωνίας και δυνατότητας διά νέας κοινάς δράσεις.

Επαναλαμβάνομεν, ότι αι περιβαλλοντικαί δραστηριότητες του Οικουμενικού Πατριαρχείου είναι προέκτασις της εκκλησιολογικής αυτοσυνειδησίας του και δεν αποτελούν απλώς περιστασιακήν αντίδρασιν εις εν νέον φαινόμενον. Η ιδία η ζωή της Εκκλησίας είναι εφηρμοσμένη οικολογία. Τα μυστήρια της Εκκλησίας, σύνολος η λατρευτική ζωή, ο ασκητισμός και ο κοινοτισμός, η καθημερινότης των πιστών, εκφράζουν και παράγουν βαθύτατον σεβασμόν προς την κτίσιν. Η οικολογική ευαισθησία της Ορθοδοξίας δεν εδημιουργήθη, αλλά ανεδείχθη από την σύγχρονον περιβαλλοντικήν κρίσιν. Ο αγών διά την προστασίαν της δημιουργίας είναι κεντρική διάστασις της πίστεώς μας. Ο σεβασμός του περιβάλλοντος είναι έμπρακτος δοξολογία του ονόματος του Θεού, ενώ η καταστροφή της κτίσεως είναι προσβολή του Δημιουργού, όλως ασύμβατος με τας βασικάς παραδοχάς της χριστιανικής θεολογίας".

Καταλήγοντας προέτρεψε τους Ορθοδόξους νέους και νέες να συνειδητοποιήσουν τη σημασία να ζουν ως πιστοί χριστιανοί και σύγχρονοι άνθρωποι, καθώς η πίστη

στον Χριστό εμπνέει και ενισχύει την ανθρώπινη προσπάθεια μπροστά και στις μεγαλύτερες δυσκολίες.

“Αι οικοφιλικαί αξίαι της Ορθοδόξου παραδόσεως, η πολύτιμος παρακαταθήκη των Πατέρων, αποτελούν ανάχωμα κατά της κουλτούρας, αξιολογική βάσις της οποίας είναι η κυριαρχία του ανθρώπου επί της φύσεως. Η πίστις εις Χριστόν εμπνέει και ενισχύει την ανθρωπίνην προσπάθειαν ενώπιον και των μεγίστων δυσκολιών. Υπό το πρίσμα της πίστεως, δυνάμεθα να ανακαλύπτωμεν και να αξιολογώμεν όχι μόνον τας προβληματικάς πτυχάς, αλλά και τας θετικάς δυνατότητας και προοπτικάς του συγχρόνου πολιτισμού. Καλούμεν τους ορθοδόξους νέους και τας νέας να συνειδητοποιήσουν την σημασίαν του να ζούν ως πιστοί χριστιανοί και σύγχρονοι άνθρωποι. Η πίστις εις τον αιώνιον προορισμόν του ανθρώπου κρατύνει την μαρτυρίαν μας εν τω κόσμω.

Εν τω πνεύματι τούτω, ευχόμενοι εκ Φαναρίου πάσιν υμίν αίσιον και παντευλόγητον το νέον εκκλησιαστικόν έτος, καρποτόκον εις έργα χριστοπρεπή, επ᾽ αγαθώ της κτίσεως όλης και προς δόξαν του πανσόφου Ποιητού των απάντων, επικαλούμεθα εφ᾽ υμάς, πρεσβείαις της Παναγίας της Παμμακαρίστου, την χάριν και το έλεος του Θεού των θαυμασίων”.

Χθες, Δευτέρα 31 Αυγούστου, το απόγευμα, παραμονή της εορτής της Ινδίκτου, ο Οικουμενικός Πατριάρχης χοροστάτησε στον Μέγα Εσπερινό που τελέστηκε στην Ιερά Μονή Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή, παρουσία πλήθους Ιεραρχών, Αρχόντων Οφφικιαλίων και πιστού λαού.

Διαβάστε Ακόμα – Η υπογραφή του Κώδικα της Ινδίκτου στο Φανάρι

Δείτε πλούσιο φωτογραφικό υλικό:

